

Duvarlar Ne Yazar

– Barane · 16 Kasım 2016

Duvarlar Ne Yazar

Künyesini kaybetmiş beyaz kar tanelerini tepeliyor sinsi bir yalnızlık. Ölçsüz bulutlar gökyüzünü yorgan döşek seriyor okyanus yamaçlarına. Ağır ağır gözbebeklerim küçülüyor.Serin sabahlar sarı sıcak günlere hazırlanıyor.

Gümüş bir ıssızlık mevsimi avare bırakıyor yüreğimi ve yüreğim talan oluyor.Ellerim nasırlarda oyunlar açıyor.Yelkensiz gemilerin dümeni buz kütlelerine çevrilmiş,dalga denize küsmüş. Gri öksüzlük çarpıyor köprü altlarına.

Kahin kehanetlerin üşümesinde sığınma evi benim her halim. İlelebet bir ihanetinin satır araları geceyi karaya boğarak, darmadağın ediyor zülfünü. Zehirli meczuplar çevreliyor her yanıımı. Dumanı başından çıkan beddualar aşkta ateş arıyor, endamın onurumu alaşağı ederek deviriyor benliğimi.

Kızıl kadınlar sokak aralarını pazarlıyor alçak kaldırımların aşâğılık taşlarına. Gizli güçlerini üzerimde deniyor göz diplerin. Keskin gülüşlerin fena acımasız yine. Yaralarım tuz ekliyor saç örgülerin..

Hangi semte gitsem adımların adımlarıma karışıyor. Ayak izlerin derin bir sessizliği hazmetmek için an be an bekliyor buluşma yerlerimizde. Sersem bir halsizlik çöküyor olur olmaz susuşlarda. Başım dönüyor, insanlar görüyorum çeşit çeşit içlerinden biri sen biri ben...

Canlı rüyalar gündüzlerimi yoruyor, İrmak kenarlarına yosunlar süs bırakıyor, Yeşil bırakıyor sözlerin ekinlere. Yağmur çiseliyor,kapı pencereler çarpıyor.Kırmızı fularım boynumu ısıtırken içim sızlıyor. Eksik bir yanım var benim senden ondan hepimizden uzak...

Sınırsız mutluluk olur mu acaba ya da olursa sensiz olur mu! Bilmediğim yollarda yeni adresler keşfetmek gerekir. Adrese teslim mutluluk istiyorum.Sahiplenen, yarınlaraya yön veren, ismimi yere çalıp zulama şarkılar koyan.

Sana yazılan tüm mektupların hitap cümlesiyim ben. Ünlü harflerini unuttuğum kelimelerin kalan nizamında arıyorum kendimi. Noktanın fütursuzca konduğu yerler benim mekanım. Ararsan bulursun beni, bulursun mavide,ateşin közündey, suyun intiharında bulursun elbet..

Sararan bir kelebeğin beneklerinde zikzaklar çiziyorum, bütün çizgiler bedenimde gölgeler arar, adap erkan sorulmaz bana. Bir meteor düşer sonra,savrulur bir fiskeyle bütün döngüler. Yanım yöremde aşiret koruması olur gidişin. Ölüm engel değildi sen varken, renkler şafakta bozdu kafayı şimdi.

Balkona konan bir güvercinin dökülen tüylerini yastık başı yapıyorum yokluğuna. Saçlarının inceliği eklenince nezaketine ben de incelirim görünmez bir sır gibi ve sır gibi sevinirim hislerini hislerime gömünce...

//Haydar Şahinbay-Yitik Angut Masalları//